

UITENLAND.

Frankrijk.

De ramp te Lens. 9 werklieden gedood. Nog werklieden, arbeidend op het te Lens (Frankrijk) werd het gefatontplofving van een gasraan ontdekt. Die het gifgas ingeademd werden naar het hospitaal van Atracht recht, waar zij bezweken.

Die halden eenige werklieden, die amsiagswerken bezig waren, buiten eenen uren vuurtijdstokken; zij bleemaat niet dat zij zich op een plaats, waar de Duitschers een tapel dynaraven hadden. Plots werkloden en ke ontplofving. Een der werklieden sner aan stukken gescheurd.

ser Bastly, volksvertegenwoordiger. Lens, heeft dadelijk aan de militaire a laten weten dat er nabij de stad liggende, die stikgas inhouden. Het ad noodig die weg te ruimen om ke ongevallen te vermijden.

En over de toekomstige maatschappij. maatschappij voor Internationaal recht heeft Wilson een toespraak gehouden. Wat mij de laatste maanden vooral eeft, is dat men overal onmiddellijk heden wil te boven komen.

r gewichtigste zaken in de toekomst vikkeling van het internationaal recht. Bestaan te bewijzen werd de oorlog t. Bestond er geen internationale auto her op te dringen, de menscheid toch ter het recht.

moet dit recht de uitdrukking worden zedelijke opvatting. In den volkeren even wij ons zonder kaarten op een e zee. Daarom moeten wij met zeker oekomst te gemoet. De oude instellingen niet afgebroken worden, maar de ogen ons ook niet afschrikken.

den nood van den minderen stand, ke t niets van het leven. Wij moeten denken en voelen om zooveel mogevenschen te vervullen en opdat recht de. Het is gemakkelijk om te zeggen, moelijkste van alles om verwezenlij-

de nationale onderaemingen zijn in zin zonder waarde. De toekomst van chdom berust meer op de verbindin: broederlijkheid der volkeren dan op hute ontwikkeling van een nationaal el. De menschen die humaniteitsge kunnen doen ingang vinden, zullen de t het best dienen. Dat God ons vele mannen bezorge.

Duitschland.

Snelijke misdad in het bezette duitche gebied.

recht te Mainz heeft een toneelspeleer de Lichtenburg aangehouden, onder luing een 17 jarig meisje van Rodach n vermoord, en naar vleesch, als scha ch tegen 7 fr. per pond te hebben ve e aangehouden bekende niet alleen uweklyk misdrijf, maar zei tevens dat an dat vleesch gegeten had.

DE SENAAAT

VERGADERING VAN 13 MEI.

Morgenzitting.

er t Kint de Roodenbeke zit voor. vertigal ken bevonden zich in de het wetsvoorstel betreffende de heru an te burgerlijke slachtoffers van og te bespreken.

regeringsbank zitten de twee minis ar en Ruzette. halve klaarte, die h t rood en het n de weid:che zal donkert en dempt, n h de stem van den heer Speyer. De vor Luxemburg klaagt omdat de ever zijn rapport niet langer heeft en de kwestie niet meer uitgediept is er geene melding gemaakt van de ers van het arrondissement Ar'on te Ethe werden 130 menschen door de rs vermoord. Men mag dat niet verge-

ator voor Dinant. Dr. Cousot, herin de duitche misdaden, die sommigen en vergeten. Hij spreekt uit naam 50 gefusilleerden, 250 weduwen, 200 n de 400 gedeporteerden van zijn

itschers moeten zooveel mogelijk beta- l hgeen zij bedreven hebben. Dit t recht en de rechtvaardigheid. Daarna r. Keesen recht. Hij meent dat het k slachtoffer moediger is dan de soip- op het slachtoffer valt, daar hij aan overgeleverd is. Onze senator herring- Limburgers als de heer Jan Dericks elinghen, lid der bestendige deputatie r. Poswick van Canne gemarteld wer-

re-la-Romain werd de E. H. Jansen, ook vermoord, na ter dood veroordeeld te zijn. De broeder van den burgemees-

ter werd, zonder redenen doodgeschoten en hij de pastoor in een weide begraven. Een held was de heer de Caritat de Peruzis, burgemeester van Lanaeken, die gedood werd. De burgemeester van Heckheim, de heer Cousters, in dienst van den heer Buyl, werd gefolterd vooraleer door den kop geschoten te worden, na geroepen te hebben « voor God en Vaderland ». Al die martelaren voor de vaderlandsche zaak stierven als helden. Spreker kan natuurlijk niet over al die helden spreken, doch hij wil nog een woord zeggen van Stevigny, controleur der rechtstreeksche belastingen te Maeseyk. Deze held had duizende jongelingen over de grens gebracht. De duitser gebruikte een heks om Stevigny in de val te lokken. Die vrouw ging de moeder van Stevigny vinden om hem te vragen naar Holland te kunnen uitwijken. Zonder kwaad te vermoeven noemde de moeder baren zoon en gaf zijn adres s'Auderendaags werd de ongelukkige aangehouden en ter nationale schietbaan gefusilleerd na den grootsten med aan den dag gelegd te hebben.

Te middag werd de zitting gesloten.

Hamiddagzitting.

De heer DE FAVERAU zit voor. **BURGERSLIJKE SLACHTOFFERS VAN DEN OORLOG.**

Het aantal senators is wat grooter dan in de morgenzitting. Doch even verstrooid in bijzondere gesprekken voerend zijn de h. h. senators. De heer HALOT, senator voor Bruseel, vertelt nachts belanghebbende bijzonderheden over de gedeporteerden naar Duitschland, waar hij zelf opgesloten werd. Spreker wees er op dat de families dier gedeporteerden zich grote offers hadden getroost om, door tusschenkomst van officieele comiteiten, voedsel naar Duitschland te sturen. Zullen die families vergoed worden.

De heer SCHELLEKENS sprak ook over de slachtoffers der provincie Oost Vlaanderen, en maakte indrukwekkende cijfers bekend. Zou moest de stad Gent 6,800 gedeporteerden leveren, 334 van die ongelukkigen hebben die deportatie met den dood bekocht en er waren 3,000 zieken. Het land van Aelst leverde 6,000 gedeporteerden. Er zijn 187 dooden en 1,600 zieken. Hetzelfde gebeurde in het land van Beedermond waar het getal dooden en zieken nog hooger was. Zele en Hamme werden vooral getroffen. Ziedaar hoe de Duitschers met de Vlamingen hebben gebeeld. Al die menschen dienen geholpen. Het is maar een plicht.

Dan antwoordt de heer Jaspas, minister van economische zaken. Na een woord van hulde aan die ongelukkigen, herhaalt de minister zijne opmerkingen in de Kamer. De soldaat dient in eerste plaats te komen en dan volgt de burger voor wat de vergoedingen betreft.

De minister wil van een amendement des heeren COUSOT, die eene verhooging van toelagen vraagt, niet hooren.

De heer de MOFFAERT meent dat de Belgen, die gedwongen geweest zijn voor den vijand te werken, niet uitgesloten mogen worden. De heer Jaspas antwoordt dat de wet duidelijk genoeg is. Daarmede is de algemeene discussie gesloten. De artikelen worden aangenomen na enkele opmerkingen van de heeren de Moffart, Speyer, wordt er overgegaan tot de hoofdelijke stemming. Het wetsvoorstel wordt met eenparigheid aangenomen.

De Senaat behandelt vervolgens het wetsvoorstel van het nationaal werk d' r oorlogswezen. Zonder discussie wordt de wet aangenomen, ter wijl de rechterzijde de zaal verlaat om eene bijzondere vergadering te houden om ter voorzitterschap van den heer de Faverau die in den voorzitterszetel vervangen wordt door den heer Goblet d'Alviella.

De wet betreffende de pensioenen van leden van de Kamer, worden goed gekeurd. De dotatie ten bate van de strijders van den oorlog van 1914-1918 wordt eveneens goedgekeurd.

De artikelen van de wet op de dotatie zijn aangenomen.

Het wetsvoorstel strekkende eene bijzondere commissie te benoemen om de hervorming van den Senaat te bestuderen. De heeren Goblet, della Faille, Vanden Busche, Speyer, vragen of vreemden zullen deelmaken van den Senaat. De heer Dubost meent ja. De artikelen worden aangenomen.

Het wetsvoorstel betreffende de pensioenen der weduwen van volksvertegenwoordigers wordt aangenomen met 66 stemmen tegen 1. (De heer De Bast).

De Senaat keurt eenparig de volgende wetsvoorstellen goed: de dotatie ten bate van de strijders van 1914-1918, de vollediging van de wet van 30 Juni 1873 betreffende de cheks.

Dan behandelt de Senaat het verzoekschrift der inwoners van Malmedy die den Senaat verzoeken waer Belgen te worden. De heer PELTZER DE CLERMONT, senator voor Verviers, leest het rapport en concludeert dat het smeekeschrift zal gestuurd worden aan den minister van buitenlandsche zaken en aan de Vredesconferentie te Parijs.

Daarna verdaagt zich de Senaat tot over twee weken, dus tot 27 Mei. De zitting wordt te 5 ure gesloten.

Gemengde berichten.

Mededeelingen van het ministerie van oorlog. Naar aanleiding der bezetting. *Duitse kritiek. Een officieel antwoord.* — Op den recht-rijnoever loopende de ongehoordste ongerijmdheden rond betrekkelijk de bezetting van den linkerover. De Duitschers hadden ons anders reeds in 1914 eenige staaltjes geleverd

hunner abrakadabrante vindingsrijkheid. Toen deden in Duitschland de dwaasste geschiedenissen de ronde omtrent de knevelarijen waaraan eerst de Duitse burgers en dan de soldaten in België het slachtoffer zouden zijn geweest. Die virtuositeit, die zich voor de uitvindzels komen nu op andere wijze boven op den rechterover van den Rijn.

De bezetting wordt tot een vogelschrik aangevoerd. Zou stond er over eenige dagen in den Berliner General Anzeiger te lezen: Een noodkreet uit het bezette gebied.

En geheel ander uitzicht dringt zich op zoodra men in de zone komt, waar de Belgen de baas zijn. Ik heb in dat gedeelte van het bezette gebied verbleven dat zich van aan een zijde van den spoorweg van Aken, Gladbach, Neuss uitstrekt en aan de andere langsheenden Rijn tot bij de Hollandsche grenzen. Wat ik daar heb gezien van plaaggeest, brutaliteit, barbaarsheid, hoovaardij en aanstellerigheid is zoo hartverscheurend dat het hoog tijd wordt het Duitse volk en de wereld erover in te lichten. En de rampzalige bewoners dier streken zijn in de onmogelijkheid dien toestand te keer te gaan. Zij hebben het recht niet zich te beklagen noch mogen zelf de wankbrauwen niet fronsen. De verdediging zelf tegenover de beschuldigingen is hun ontzegd, want die verdediging wordt aanzien als eene nieuwe beschuldiging.

Er valt nachts aan te stippen dat er onder de Belgen, officieren en soldaten, merkwaardige uitzonderingen komen. Men heeft mij gezegd dat de Generaal-Bevelhebber een echt «gentleman» is, zoo w als eenige hogere officieren, zij zijn zeer beleefd tegenover de burgerlijke diensten; ongelukkiglijk komen ter baldadigheden der anderen zeer zeldzaam de oore der weldenkende officieren, zelfs maakt de haat en de slechtgezindheid tegenover al wat Duitisch is het moeilijk voor dezoonbevooroordeeld op te treden. In zekere steden had men slechts lof over voor de bevelhebbers der cantonnementen en eenigen onder hen worden zeer geacht. De commandant van het 8ste linie regiment heeft niets dan het beste aandenken nagelaten overal waar hij met zijn regiment is doorgetrokken. Doch het aantal en de groefheid der bedreven kwaadwilligheden door een groot deel der Belgische bezetting zoowel als de verdrukking gaat het pail te boven. Wanneer men aan de Belgen de onrechtvaardigheid hunner handelwijze voorhoudt en de brutaliteit van zekere overtredingen, ontvaagt men het gekijnt antwoord: wij hebben zulks van u Duitschers geleerd, gij hebt het heel want bonter gemaakt in België!

Die sprakwijze stuit als een dijk elke radevering. Vruchteloos zit gij de Belgen trachten aan te praten dat zij hun doortocht door België er vrschutters waren die de Duitse soldaten in den rug schoten. Zij nemen geen enkele bewijsvoering aan en uit al hun woorden en daden spreekt een gloeiende haat. Zou komt het dat de bevoiking zich alle gelegenheid tot aanklacht ontnemen ziet tegenover de overtredingen door de soldaten bedreven. De officier heft de schoulers op, zal een onderzoek instellen, zal wel eens erkennen dat onrecht gepleegd is, doch zal steeds eindigen met: U beklagen, gij kunt dat niet, gij zijt al verder gegaan in België. Natuurlijk moet men zich verwonderen dat een onderzoek gewoonlijk op niets uitdraait. Het is verstaanbaar dat dusdanige handelwijze de tucht in het Belgische leger onder de voeten helpt. Het is waar dat in de steden de bawaking strenger is, en dat de aanslagen in volle daglicht gewandder zijn. Een aanval op de pastebakkerijen of de juwelierswinkels komt echter meer voor. Ik zelfs heb gezien dat een hende Belgische soldaten de vitrina eener pastebakkerij verbrijzelden, het magazijn leegplunderden, en, daarmede niet tevreden, alles wat er als borden, schotels onder hun handen kwam op de straat wierpen. Aanslagen op de jonge meisjes en gewelddaden door benden dier wildemans zijn niet zeldzaam. En brutaliteiten van een ander gehalte worden dagelijks in de steden bedreven. Het wat voor mijn vertrek uit het bezette gebied zag ik een bende van een twintigtal soldaten een gruisaard overrompelen en onder de voeten treden totdat hij uitgeput bleef liggen. Ander grap Een groep Belgen slaat den hooft van een voorbijganger af, dwingt hem lier terug op te zetten en doen hem daarna den groep al buitgierend voorbijtrekken.

Zulke vertelsels zijn bijna geen logenstraffing waard. Nochtans is 't altijd bitterlastertal niet onbeantwoord te laten, in dit geval zal de beste getuigenis wel van de Duitschers zelf komen. Ziehier de brief door den burgemeester der stad Goch aan den commandant der cantonnementen gezonden:

Goch, 28 April 1919
Aan den Heer Commandant van het cantonnement Goch,

Als gevolg op de nota van heden, heb ik de eer u te berichten dat, van den eersten Jag af, het gemeentestuur, zoowel als de gausche stedelijke bevolking, zich slechts te loven heeft over de goede betrekkingen welke niet opgehouden hebben te bestaan tuschen die bevolking en de Belgische militairen.

In menig geval heeft de commandant van het cantonnement rekening gehouden van de menschen der burgerlijke oerheden b'trekkelijk de opeischingen en andere maatregelen. De verstandhouding is op geen enkel oogenblik onderbroken geworden. In naam der stad Goch kan ik niet anders dan de troepen der Entente bedanken om hun degelijk houden, te meer dat zij ons tegen het bolshevisme gevestigd hebben.

(Get.) BONGARETZ, Burgemeester.
Aldus in antwoord op eene nota hem vragend

of de inwoners geen klachten hadden in te dienen, verzekert de burgemeester van Goch inwoners zich niet te beklagen hebben, en de inwooners in naam der stad Goch.

Wat blijft er daarna over van de aantellingen van den «Berliner General Anzeiger»?

Slechte ruil.
Wij deden reeds de opgaf van wat wij terugkrijgen tot herstel van onzen veestapel: 300 zware trekheugsten. 5,000 zware trekmerries. 5,000 stieren. 50,000 melkkoeien. 40,000 runderen. 300 rammen. 20,000 schapen. 15,000 varkens.

En dat ter vergoeding van wat de Duitschers ons ontstolen, volgens opgave van minister Ruzette: 94,413 paarden, waarvan 17,943 in West-Vlaanderen; 565,465 runderen, waarvan 173,484 in West-Vlaanderen; 20,853 geiten, waaavan 10,928 in West-Vlaanderen.

Voeg daar nu bij een geveevredigd getal varkens, schapen, konijnen, pluim ve enz., en men zal toch niet zeggen dat wij een winstgevende ruil doen.

De ramp te Groenendaal. Naar men verzekert er is geen enkel slachtoffer te vermelden naar aanleiding van die reusachtige ontplofving.

Hoe is het mogelijk! Laat ons het hopen. Het onderzoek heeft uitgewezen, dat er inderdaad geen enkel soldaat gedood werd en de weinige gekwetsten hebben reeds het gasthuis verlaten. Ook al de Duitse krijgsgevangenen, die in de opslagplaats werken, waren bij de naamafroeping tegenwoordig.

De stoffelijke schand zal ook niet zoo groot zijn als men eerst meende. De boom van de beoort van het bosch zijn verbrand.

Op last van den minister van oorlog zijn behoudmaatregelen genomen voor de 250 kubieke meters houtwitsers die bij het koersplan liggen, onder welke er met stikgas geladen zijn.

Soldaten en gendarmen bewaken de plaats. Alle denkbeeld van misdad moet geweerd worden.

— Een jonge kerel, gekleed in soldaat, en bewerende de zoon te zijn van majoorgeneesheer D..., overste der krijgsumbulance van den Haver, kwam een dzer dagen te Brussel den vader van eenen soldaat, in zending in Congo, verwittigen dat zijn zoon gekwetst in den Haver was aangekomen en in de ambulancie van zijnen vader verzorgd werd. Hij beweerde onmiddellijk naar Haver weer te keeren. Men gaf hem geld mede voor den gekwetste en de vader van dezen iaatsten ging dafelijk op loop voor de noodige papieren voor de reis naar den Haver. 't is alsdan dat hij vernam dat hooger bedoelde majoor geneesheer D... in Gent verbleef, dat deze geen zoon had en dat de ambulancie van den Haver niet meer bestaet. De politie zoekt den aftruggeelaar ieverig op.

Anhouding te Brugge.

Op bevel van de militaire veiligheid werden te Brugge en omtrek niet minder dan de negen veeokoppelen aangehouden, die voor het Duitse leger slachtbeesten in 't groot opkochten en leverden.

Die kereis maakten de verkoopers wijs dat zij dit vee kochten voor de volksbevoorrading om alzoo gemakkelijker en goedkooper klaar te komen.

Er zit in de gevangenis van Brugge nog een, die aan het Duitse leger ook paarden leverde. Hij protesteert niet tegen zijne aanhouding maar is verwonderd dat er niet nog een dertigtal anderen van zijne soort, die hij kent en opnoemt, hem geen gezelschap komen houden.

Een vader beschuldigd van moord door zijnen zoon.

Op 18 October 1917, werd een jonge werkmans van Grèce-Berleur, Jozel Vananroye, door het assisenhof van Luik, tot 20 jaar dwangarbeid veroordeeld, wegens moord op den politieagent Servais.

De jonge gevangene, die zijne straf uitdoet te Leuven, beschuldigt thans zijn vader niet alleen van dezen moord gepleegd te hebben, maar ook nog de dader te zijn van eene moordpoging op den bijzonderen wachter van Jemeppe. De jonge dwangarbeider beweert dat zijn vader, die ten a idere tot 3 jaar gevangenis veroordeeld werd, allen het huis Wera binnengedrongen is, waar de agent gedood werd.

« Mijn vader, zegt de jongeling, smeeekte mij dat ik mij als dader der misdad zou aangeven, bij verzekeerde mij dat, dank aan zijne betrekkingen met de Duitse bevelhebbers van het fort van Hologne, hij mij in vrijheid zou doen stellen. Daar ik geen verandering in mijnen toestand zie komen, wil ik niet langer eene straf ondergaan die ik niet verdien heb.»

Jean Vananroye en zijn zoon zijn naar Luik terug gebracht, en men is voor deze zaak met een nu onderzoek begonnen.

Onwilige dienstmaagden.

Twee en twintig duizend jonge meisjes in Engeland, die voor den oorlog dienstboden waren, maar dan in de muniteelabrieken gingen werken, kregen bij hun ontslag onderstand als werklooze. Nu werden ze verzocht waar in b'trekking te gaan. Op hun weigering ontamen men aan 17,000 h't steungeld.

Politieke gevangenen. Tot 30 Mei 1919 zullen de belang hebbenden